48

7-1

।।पञ्चदशी।।

பஞ்சதஶீ

।। नाटकदीपप्रकरणम् ।।

நாடகதீபப்ரகரணம்

ஶ்ரீ ஸ்வாமீ சித்பவாநந்த ஆஶ்ரமம்
நிர்வாஹம்: வேதாந்த ஶாஸ்த்ர ப்ரசார ட்ரஸ்ட்
(பதிவு எண்.226/92)
வேதபுரி, சத்திரப்பட்டி ரோடு, தேனி – 625 531.
Ph: 04546 - 53908 email : mdu_vedanta@sancharnet.in

7-1

।।पञ्चदशी।।

பஞ்சதஶீ

।। नाटकदीपप्रकरणम् ।।

நாடகதீபப்ரகரணம்

परमात्माऽद्वयानन्दपूर्णः पूर्वं स्वमायया ।
स्वयमेव जगद् भूत्वा प्राविशद् जीवरूपतः ।। १ ।।

பரமாத்மாऽத்வயாநந்தபூர்ண: பூர்வம் ஸ்வமாயயா।
ஸ்வயமேவ ஜகத் பூத்வா ப்ராவிஶத் ஜீவரூபத: ।। 1 ।।

(ஸ்ருஷ்டிக்கு) முன் இரண்டாவதற்றவராய் ஆநந்தம் நிறைந்தவராய் இருந்த பரமாத்மா தன்னுடைய மாயாசக்தியால் தானே (தானாகவே) ஜகத்தாக ஆகி, (அதில்), ஜீவன் என்ற ரூபத்துடன் பிரவேசித்தார்.

7-)

विष्णवाद्युत्तमदेहेषु प्रविष्टो देवताऽभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषु स्थितो भजति देवताम् ।। २ ।।

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டோ தேவதாऽபவத் ।
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு ஸ்திதோ பஜதி தேவதாம் ।। 2।।

விஷ்ணு முதலான மேலான தேஹங்களில் ப்ரவேசித்துக் கொண்டு தேவதையாக ஆனார்; மனிதன் முதலிய கீழான தேஹங்களில் இருந்து கொண்டு அந்த தேவதையை பஜிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात् स्वविचारं चिकीर्षति ।
विचारेण विनष्टायां मायायां शिष्यते स्वयम् ।। ३ ।।

அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ।
விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் **ஶி**ஷ்யதே ஸ்வயம் ।। 3।।

பல ஜன்மாக்களில் பஜனம் செய்ததினால் தன்னுடைய தத்வத்தைப்பற்றி விசாரம் செய்ய நினைக்கிறான். விசாரம் செய்வதினால் (தன் ஸ்வரூபத்தை மறைத்திருந்த) மாயை நாசமடையும் போது, தானே (வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்துடன்) மிஞ்சி நிற்கிறான்.

अद्वयानन्दरूपस्य सद्वयत्वं च दुःखिता ।
बन्धः प्रोक्तः स्वरूपेण स्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ।। ४ ।।

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய ஸத்வயத்வம் ச து:கிதா ।
பந்த: ப்ரோக்த: ஸ்வரூபேண ஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ।। 4।।

இரண்டற்றதாய் ஆநந்தஸ்வரூபமாயுள்ள ஆத்ம தத்வத்திற்கு இரண்டாவதாயுள்ளதாயிருப்பதும் துக்கத்துடன் இருப்பதும் பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. தன் ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைத்திருப்பது மோக்ஷம் - என்று சொல்லப்படுகிறது.

अविचारकृतो बन्धो विचारेण निवर्तते ।
तस्माज्जीवपरात्मानौ सर्वदैव विचारयेत् ।। ५ ।।

அவிசாரக்ருதோ பந்தோ விசாரேண நிவர்ததே ।
தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மாநௌ ஸர்வதைவ விசாரயேத் ।। 5।।

விசாரம் இல்லாததினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பந்தம் விசாரத்தினால் விலகிவிடும். ஆகையால் எப்போதுமே ஜீவனையும் பரமாத்மாவையும் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்.

अहमित्यभिमन्ता यः कर्ताऽसौ तस्य साधनम् ।
मनस्तस्य क्रिये अन्तर्बहिर्वृत्ती क्रमोत्थिते ।। ६ ।।

அஹமித்யபிமந்தா ய: கர்த்தாऽஸௌ தஸ்ய ஸாதநம் ।
மநஸ்தஸ்ய க்ரியே அந்தர்பஹிர்வ்ருத்தீ க்ரமோத்திதே ।। 6 ।।

'நான்' என்று அபிமானிக்கிறவன் யாரோ அவன் கர்த்தா (செய்கிறவன்). அவனுக்கு ஸாதனம் (கருவி) மனஸ். அந்த மனஸின் கார்யங்கள் வரிசையாய் ஏற்படுகிற உள்ளேயுள்ள விருத்தி (செயல்), வெளியே உள்ள விருத்தி (செயல்) ஆகியவை.

अन्तर्मुखाऽहमित्येषा वृत्तिः कर्तारमुल्लिखेत् ।
बहिर्मुखेदमित्येषा बाह्यं वस्त्विदमुल्लिखेत् ।। ७ ।।

அந்தர்முகாऽஹமித்யேஷா வ்ருத்தி: கர்த்தாரமுல்லிகேத் ।
பஹிர்முகேதமித்யேஷா பாஹ்யம் வஸ்த்விதமுல்லிகேத்।। 7 ।।

உள்நோக்கி 'நான்' என்கிற இந்த விருத்தி கர்த்தாவை சுட்டிக்காட்டும். வெளிநோக்கிய 'இது' என்கிற இந்த விருத்தி வெளியிலுள்ள இந்த வஸ்துவை சுட்டிக்காட்டும்.

इदमो ये विशेषाः स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असाङ्कर्येण तान् विद्याद् घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ।। ८ ।।

இதமோ யே விஶேஷா: ஸ்யுர்கந்தரூபரஸாதய: ।
அஸாங்கர்யேண தான் வித்யாத் க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ।। 8 ।।

"இது" என்பதில் கந்தம், ரூபம், ரஸம் முதலான எந்தெந்த விசேஷங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை ஒன்றோடொன்று கலக்காமல் கிராணம் (மூக்கு) முதலிய ஐந்து இந்திரியங்கள் அறிகின்றன.

कर्तारं च क्रियां तद्वत् व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेन योऽसौ साक्ष्यत्र चिद्वपुः ।। ९ ।।

கர்த்தாரம் ச க்ரியாம் தத்வத் வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போரயேதேகயத்நேந யோऽஸௌ ஸாக்ஷ்யத்ர சித்வபு:।। 9।।

கர்த்தாவையும், கிரியையையும், அப்படியே வேறுபடுகிற விஷயங்களையும் கூட, ஒரே ப்ரயத்னத்தினால் எது ப்ரகாசப்படுத்துகிறதோ, அது தான் இங்கே சைதந்ய ஸ்வரூபமாயுள்ள ஸாக்ஷி.

ईक्षे शृणोमि जिघ्रामि स्वादयामि स्पृशाम्यहम् ।
इति भासयते सर्वं नृत्यशालास्थदीपवत् ।। १० ।।

ஈக்ஷே ஶ்ருணோமி ஜிக்ராமி ஸ்வாதயாமி ஸ்ப்ருஶாம்யஹம் ।
இதி பாஸயதே ஸர்வம் ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் ।। 10 ।।

"நான் பார்க்கிறேன், கேட்கிறேன், முகருகிறேன், ருசி பார்க்கிறேன், தொடுகிறேன்" என்று, எல்லாவற்றையும் நாட்டியசாலையிலுள்ள தீபம் போல், ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. (அந்த ஸாக்ஷி சைதந்யம்)

नृत्यशालास्थितो दीपः प्रभुं सभ्यांश्च नर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेण तदभावेऽपि दीप्यते ।। ११ ।।

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதோ தீப: ப்ரபும் ஸப்யாம்ஶ்ச நர்த்தகீம் ।
தீபயேதவிஶேஷேண ததபாவேऽபி தீப்யதே ।। 11 ।।

நாட்டிய சாலையிலுள்ள தீபம் யஜமானனையும் ஸபையோர்களையும், நாட்டியமாடுபவளையும் வித்தியாஸமில்லாமல் (ஒரே மாதிரியாக) ப்ரகாசப்படுத்தும். அவர்கள் இல்லாது போனாலும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்.

अहङ्कारं धियं साक्षी विषयानपि भासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेऽपि स्वयं भात्येव पूर्ववत् ।। १२ ।।

அஹங்காரம் தியம் ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் ।
அஹங்காராத்யபாவேऽபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் ।। 12 ।।

அஹங்காரம், புத்தி, விஷயங்கள் இவைகளை எல்லாம் ஸாக்ஷி சைதந்யம் ப்ரகாசப்படுத்துகிறது. (ஸுஷுப்தி முதலிய நிலைகளில்) அஹங்காரம் முதலானவை இல்லையானாலும் கூட, தான் முன்போலவே ப்ரகாசித்துக்கொண்டேயிருக்கும்.

निरन्तरं भासमाने कूटस्थे ज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासा भासमानेयं बुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ।। १३ ।।

நிரந்தரம் பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத: ।
தத்பாஸா பாஸமாநேயம் புத்திர்ந்ருத்யத்யநேகதா ।। 13 ।।

கூடஸ்தன் (ஸாக்ஷி சைதன்யம்) அறிவு ரூபமாயிருப்பதால் இடைவிடாமல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கையில், அதனுடைய ப்ரகாசத்தினால் ப்ரகாசிக்கிற இந்த புத்தி பலவிதமாக நர்த்தனம் செய்கிறது.

अहङ्कारः प्रभुः सभ्या विषया नर्तकी मतिः ।
तालादिधारीण्यक्षाणि दीपः साक्ष्यवभासकः ।। १४ ।।

அஹங்கார: ப்ரபு: ஸப்யா விஷயா நர்த்தகீ மதி: ।
தாலாதிதாரீண்யக்ஷாணி தீப: ஸாக்ஷ்யவபாஸக: ।। 14 ।।

அஹங்காரம் யஜமானன்; விஷயங்கள் ஸபையோர்; புத்தி நாட்டியமாடுகிறவள்; இந்திரியங்கள் தாளம் முதலியதைப் போடுபவர்கள்; (எல்லாவற்றையும்) ப்ரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஸாக்ஷி தீபம்.

स्वस्थानसंस्थितो दीपः सर्वतो भासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायी तथा साक्षी बहिरन्तः प्रकाशयेत् ।। १५ ।।

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதோ தீப: ஸர்வதோ பாஸயேத்யதா ।
ஸ்திரஸ்தாயீ ததா ஸாக்ஷீ பஹிரந்த: ப்ரகாஶயேத் ।। 15 ।।

தன் இடத்திலேயே இருந்துவரும் தீபம் எப்படி எல்லாப் பக்கங்களிலும் ப்ரகாசப்படுத்துகிறதோ, அப்படியே ஸாக்ஷியும் ஸ்திரமாக இருந்துகொண்டு வெளியிலும் உள்ளேயும் ப்ரகாசிக்கிறது.

बहिरन्तर्विभागोऽयं देहापेक्षो न साक्षिणि ।
विषया बाह्यदेशस्था देहस्यान्तरहङ्कृतिः ।। १६ ।।

பஹிரந்தர்விபாகோऽயம் தேஹாபேக்ஷா ந ஸாக்ஷிணி ।
விஷயா பாஹ்யதேஶஸ்தா தேஹஸ்யாந்தரஹங்க்ருதி: ।। 16 ।।

வெளியே, உள்ளே என்கிற இந்தப் பிரிவு தேஹத்தை வைத்தே தவிர, ஸாக்ஷியில் கிடையாது. தேஹத்திற்கு வெளியிலுள்ள இடங்களிலிருப்பவை விஷயங்கள்; உள்ளேயிருப்பது அஹங்காரம்.

अन्तःस्था धीः सहैवाक्षैर्बहिर्याति पुनः पुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यं साक्षिण्यारोप्यते वृथा ।। १७ ।।

அந்த:ஸ்தா தீ: ஸஹைவாக்ஷைர்பஹிர்யாதி புந: புந: ।
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதே
வ்ருதா ।। 17 ।।

உள்ளேயிருக்கும் புத்தி இந்திரியங்களோடு கூடவே அடிக்கடி வெளியில் போகிறது. (ஸாக்ஷி சைதந்யத்தினால்) ப்ரகாசப்படுத்தப்பட்ட புத்தியின் சஞ்சலத்தன்மை ஸாக்ஷியினிடத்தில் வீணாக ஆரோபிக்கப்படுகிறது.

गृहान्तरगतः स्वल्पो गवाक्षादातपोऽचलः ।
तत्र हस्ते नर्त्यमाने नृत्यतीवातपो यथा ।। १८ ।।

க்ருஹாந்தரகத: ஸ்வல்போ கவாக்ஷாதாதபோऽசல: ।
தத்ர ஹஸ்தே நர்த்யமாநே ந்ருத்யதீவாதபோ யதா ।। 18 ।।

சிறு ஜன்னல் வழியாக வீட்டிற்குள் வரும் வெகுசிறியதான வெய்யில் அசைவற்றிருக்கும்.(ஆனால்) அந்த வெய்யிலில் கையை மேலும் கீழும் ஆட்டினால், வெய்யிலும் ஆடுவது போல் தோன்றும், அதைப் போலவே -

निजस्थानस्थितः साक्षी बहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन् बुद्धिचाञ्चल्यात् करोतीव तथा तथा ।। १९ ।।

நிஜஸ்தாநஸ்தித: ஸாக்ஷீ பஹிரந்தர்கமாகமௌ ।
அகுர்வந் புத்திசாஞ்சல்யாத் கரோதீவ ததா ததா ।। 19 ।।

தன்னுடைய இருப்பிடத்திலேயே இருக்கும் ஸாக்ஷி, வெளியிலும் உள்ளேயும் போவது வருவது எதையும் செய்யாமலிருந்த போதிலும், புத்தியினுடைய சாஞ்சல்யத்தினால் அவ்விதம் செய்கிறது போல தோன்றுகிறது.

न बाह्यो नान्तरः साक्षी बुद्धेर्देशौ हि तावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौ यत्र भात्यस्ति तत्र सः ।। २० ।।

ந பாஹ்யோ நாந்தர: ஸாக்ஷீ புத்தேர்தேஶௌ ஹி தாவுபௌ ।
புத்த்யாத்யஶேஷஸம்ஶாந்தௌ யத்ர பாத்யஸ்தி தத்ர ஸ: ।। 20 ।।

ஸாக்ஷி சைதந்யம் வெளியிலிருப்பதுமில்லை, உள்ளேயிருப்பதுமில்லை. (உள் வெளி என்ற) அந்த இரண்டு இடங்களும் புத்திக்குத்தான், புத்தி முதலானது மிச்சமன்னியில் அடங்கிவிட்டால், எங்கு (அந்த சைதந்யம்) ப்ரகாசிக்கிறதோ, அங்கே அது இருக்கிறது.

देशः कोऽपि न भासेत यदि तर्ह्यस्तु अदेशभाक् ।
सर्वदेशप्रक्लृप्त्यैव सर्वगत्वं न तु स्वतः ।। २१ ।।

தேஶ: கோऽபி ந பாஸேத யதி தர்ஹ்யஸ்து அதேஶபாக் ।
ஸர்வதேஶப்ரக்ல்ருப்த்யைவ ஸர்வகத்வம் ந து ஸ்வத: ।। 21।।

(வெளி, உள் இரண்டுமில்லாமல்) எவ்வித இடமும் காணவில்லையே யென்றால், அப்பொழுது (சைதந்யம்) இடமற்றதாகவேயிருக்கட்டும். எல்லா இடங்களையும் கல்பிப்பதினால் தான் (அதற்கு) எங்குமிருக்கும் தன்மை; தானாக அதனிடத்தில் அத்தன்மை கிடையாது.

अन्तर्बहिर्वा सर्वं वा यं देशं परिकल्पयेत् ।
बुद्धिस्तद्देशगः साक्षी तथा वस्तुषु योजयेत् ।। २२ ।।

அந்தர்பஹிர்வா ஸர்வம் வா யம் தேஶம் பரிகல்பயேத் ।
புத்திஸ்தத்தேஶக: ஸாக்ஷீ ததா வஸ்துஷு யோஜயேத் ।। 22 ।।

உள்ளே, வெளியில், எல்லாவிடத்திலும் என்று புத்தியானது எந்த இடத்தைக் கல்பிக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் இருப்பதாக ஸாக்ஷிசைதந்யம் தோன்றும். அப்படியே வஸ்துக்களிடத்திலும் (இந்த நியாயத்தை) சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

यद्यद्रूपादि कल्प्येत बुद्ध्या तत्तत्प्रकाशयन् ।
तस्य तस्य भवेत्साक्षी स्वतो वाग्बुद्ध्यगोचरः ।। २३ ।।

யத்யத்ரூபாதி கல்ப்யேத புத்த்யா தத்தத்ப்ரகாஶயந் ।
தஸ்ய தஸ்ய பவேத்ஸாக்ஷீ ஸ்வதோ வாக்புத்த்யகோசர:।। 23।।

எந்த எந்த ரூபம் முதலியது புத்தியால் கல்பிக்கப்படுகிறதோ, அதை அதை ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு அததற்கு ஸாக்ஷியாக இருக்கும். (ஆனால்) சொந்த நிலையில் அது வாக்குக்கோ புத்திக்கோ விஷயமாகாதது.

कथं तादृक् मया ग्राह्यं इति चेन्मैव गृह्यताम् ।
सर्वग्रहोपसंशान्तौ स्वयमेवावशिष्यते ।। २४ ।।

கதம் தாத்ருக் மயா க்ராஹ்யம் இதி சேந்மைவ க்ருஹ்யதாம் ।
ஸர்வக்ரஹோபஸம்ஶாந்தௌ ஸ்வயமேவாவஶிஷ்யதே ।। 24 ।।

(வாக்கினாலும் புத்தியினாலும் க்ரஹிக்க முடியாத) அத்தன்மையுடையது என்னால் எப்படி க்ரஹிக்க முடியும்? என்றால், க்ரஹிக்கவே வேண்டாம். க்ரஹிப்பது என்பது எல்லாமே நன்கு அடங்கினபோது, அது தானாகவே மிஞ்சி நிற்கும்.

न तत्र मानापेक्षाऽस्ति स्वप्रकाशस्वरूपतः ।
ताट्टग्व्युत्पत्त्यपेक्षा चेत् श्रुतिं पठ गुरोर्मुखात् ।। २५ ।।

ந தத்ர மாநாபேக்ஷாऽஸ்தி ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ।
தாத்ருக்வ்யுத்பத்யபேக்ஷா சேத் ஶ்ருதிம் பட குரோர்முகாத் ।। 25 ।।

(ஸாக்ஷி) ஸ்வயம் ப்ரகாச ஸ்வரூபமாயிருப்பதினால் அந்த விஷயத்தில் ப்ரமாணத்தின் அபேக்ஷை கிடையாது. (ஸ்வப்ரகாசமாயிருப்பதால் ப்ரமாணத்தின் அபேக்ஷை கிடையாது என்று) அவ்வித அறிவு வேண்டுமே யென்றால், குருமுகமாக வேதத்தைப்படி.

यदि सर्वग्रहत्यागोऽशक्यस्तर्हि धियं व्रज ।
शरणं तदधीनोऽन्तर्बहिर्वैषोऽनुभूयताम् ।। २६ ।।

யதி ஸர்வக்ரஹத்யாகோऽஶக்யஸ்தர்ஹி தியம் வ்ரஜ ।
ஶரணம் தததீநோऽந்தர்பஹிர்வைஷோऽநுபூயதாம் ।। 26 ।।

க்ரஹிப்பது எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவது முடியாததாக இருந்தால், அப்பொழுது புத்தியையே சரணமாக அடை. உள்ளேயோ வெளியிலேயோ அந்த புத்திக்கு அதீனமாய் இருந்து வரும் சைதந்யம் அனுபவிக்கப்படட்டும்.

नाटकदीपप्रकरणम् समाप्तम् ।।

நாடகதீப ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

साधनपञ्चकम्

ஸாதனபஞ்சகம்

(श्री शङ्करभगवत्पादैः विरचितम्)

ஸ்ரீ ஸ்வாமீ சித்பவாநந்த ஆப்ரமம்
நிர்வாஹம்: வேதாந்த ஶாஸ்த்ர ப்ரசார ட்ரஸ்ட்
(பதிவு எண்.226/92)
வேதபுரீ, சத்திரப்பட்டி ரோடு, தேனி – 625 531.
Ph: 04546 - 53908 email : mdu_vedanta@sancharnet.in

साधनपञ्चकम्

ஸாதனபஞ்சகம்

(श्री शङ्करभगवत्पादैः विरचितम्)

वेदो नित्यमधीयतां तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयतां
तेनेशस्य विधीयतामपचितिः काम्ये मतिस्त्यज्यताम्।
पापौघः परिधूयतां भवसुखे दोषोऽनुसन्धीयतां
आत्मेच्छा व्यवसीयतां निजगृहात्तूर्णं विनिर्गम्यताम्।। १ ।।

வேதோ நித்யமதீயதாம் தது³தி³தம் கர்ம ஸ்வநுஷ்டீயதாம்
தேநேஶஸ்ய விதீயதாமபசிதி: காம்யே மதிஸ்த்யஜ்யதாம் ।
பாபௌக:பரிதூயதாம் பவஸுகே தோஷோऽநுஸந்தீயதாம்
ஆத்மேச்சா வ்யவஸீயதாம் நிஜக்ருஹாத்தூர்ணம் விநிர்கம்யதாம் ॥ 1 ॥

सङ्गः सत्सु विधीयतां भगवतो भक्तिर्दृढाऽऽधीयतां
शान्त्यादिः परिचीयतां दृढतरं कर्माशु सन्त्यज्यताम्।
सद्विद्वानुपसर्प्यतां प्रतिदिनं तत्पादुका सेव्यतां
ब्रह्मैकाक्षरमर्थ्यतां श्रुतिशिरोवाक्यं समाकर्ण्यताम् ।। २ ।।

ஸங்க: ஸத்ஸு விதீயதாம் பகவதோ பக்திர்த்ருடாऽऽதீயதாம்
ஶாந்த்யாதி: பரிசீயதாம் த்ருடதரம் கர்மாஶு ஸந்த்யஜ்யதாம் ।
ஸத்வித்வாநுபஸர்ப்யதாம் பிரதிதிநம் தத்பாதுகா ஸேவ்யதாம்
ப்ரஹ்மைகாக்ஷரமர்த்யதாம் ஶ்ருதிஶிரோவாக்யம் ஸமாகர்ண்யதாம்॥ 2 ॥

वाक्यार्थश्च विचार्यतां श्रुतिशिरःपक्षःसमाश्रीयतां
दुस्तर्कात्सुविरम्यतां श्रुतिमतस्तर्कोऽनुसन्धीयताम्।
ब्रह्मास्मीति विभाव्यतामहरहर्गर्वः परित्यज्यतां
देहेऽहम्मतिरुज्झ्यतां बुधजनैर्वादः परित्यज्यताम्।। ३ ।।

வாக்யார்த்தப்ச விசார்யதாம் ப்ருதிப்ர:பக்ஷ:ஸமாப்ரீயதாம்
துஸ்தர்காத்ஸுவிரம்யதாம் ப்ருதிமதஸ்தர்கோऽநுஸந்தீயதாம் ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதி விபாவ்யதாமஹரஹர்கர்வ: பரித்யஜ்யதாம்
தேஹேऽஹம்மதிருஜ்ஜ்யதாம் புதஜநைர்வாத: பரித்யஜ்யதாம் ॥ 3 ॥

क्षुदूव्याधिश्च चिकित्स्यतां प्रतिदिनं भिक्षौषधं भुज्यतां
स्वाद्वन्नं न तु याच्यतां विधिवशात्प्राप्तेन सन्तुष्यताम् ।
शीतोष्णादि विषह्यतां न तु वृथा वाक्यं समुच्चार्यतां
औदासीन्यमभीप्स्यतां जनकृपानैष्ठुर्यमुत्सृज्यताम् ।। ४ ।।

க்ஷுத்வ்யாதிஶ்ச சிகித்ஸ்யதாம் ப்ரதிதிநம்பிக்ஷௌஷதம் புஜ்யதாம்
ஸ்வாத்வந்நம் ந து யாச்யதாம் விதிவஶாத்ப்ராப்தேந ஸந்துஷ்யதாம் ।
ஶீதோஷ்ணாதி விஷஹ்யதாம் ந து வ்ருதா வாக்யம் ஸமுச்சார்யதாம்
ஔதாஸீந்யமபீப்ஸ்யதாம் ஜநக்ருபாநைஷ்டுர்யமுத்ஸ்ருஜ்யதாம் ॥ 4 ॥

एकान्ते सुखमास्यतां परतरे चेतःसमाधीयतां
पूर्णात्मा सुसमीक्ष्यतां जगदिदं तद्बाधितं दृश्यताम्।
प्राक्कर्म प्रविलाप्यतां चितिबलान्नाप्युत्तरैः श्लिष्यतां
प्रारब्धं त्विह भुज्यतामथ परब्रह्माऽऽत्मना स्थीयताम्।। ५ ।।

ஏகாந்தே ஸுகமாஸ்யதாம் பரதரே சேத:ஸமாதீயதாம்
பூர்ணாத்மா ஸுஸமீக்ஷ்யதாம் ஜகதிதம் தத்பாதிதம் த்ருஶ்யதாம் ।
ப்ராக்கர்ம ப்ரவிலாப்யதாம் சிதிபலாந்நாப்யுத்தரை: ஶ்லிஷ்யதாம்
1WÕW1Rm j® a ×wVRÕUR TW1Wy UÕऽऽத்மநா ஸ்தீயதாம் ॥ 5 ॥

ஸாதனபஞ்சகம் முற்றிற்று.